

Geostratégiai dilettantizmus

2014 június 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bukaresti vezet?ség alá kerülhet a Magyarország–Erdély határon átnyúló együttm?ködési program, és a felvidéki államközpont is megkaparinthatja a hasonló Duna-Ipoly észak-dél programban az irányító hatósági szerepköröket – adta hírül a sajtó.

Netán Trianonban született a döntés?

A hír olvasója megdörzsöli a szemét, ám még egyszer elolvasva a mondatot, belekapaszkodik az asztalba, nehogy aláboruljon. Milyen újabb ármány nehezedik a térségre? – mereng el. Kik mesterkednek újólag az eladósodott társadalom ellen?

Kiderül, a döntés nem Párizs mellett született.

Hazánk azért ajánlotta fel a bukaresti és a felvidéki államvezetésnek „egyaránt a végrehajtó intézményrendszer vezetését, mert az elmúlt évek kudarca bizonyította, hogy a két szomszédunkkal való szoros együttműködés nélkül nem lehet sikereket elérni. Meggyőződésünk, hogy a programok sikere a ciklus elején megkötendő szakmai-tartalmi megállapodásokról függ, nem pedig attól, hogy a közösen támogatott projekteket honnan ellenőrzik.”

A közlemény abszurditása diderget?

Hogyan lehet megfelelő szakmai búvárkodás nélkül stratégiai pozícióba emelkedni? Miért nem olvas magas döntéshozó Brzezinski-tanulmányokat vagy Kissinger-műveket? Hol van az agytröszt a döntéshozó mögül? Miért nincs elemi konzultáció?

És mit tett – ha tett – az ügyben a szaktárca?

Nagy hagyományú, óriási felkészültségű, lelkiismeretes apparátus tevékenykedik a Duna parti épületben. Képtelenség, hogy ekkora dilettantizmust keresztüleresztene egy döntés-előkészítési folyamaton. Sőt, már az elemzés elején elakasztaná.

Hogyan kerülhet nemzetközi döntés lehetőségére lelkes amatőrök?

Egyszer Grósz Károly találkozott Aradon egy hétpróbás nemzetközi geostratégával – máig felejthetetlen a blamázs. Megyei párttitkárként – Grósz – nem tudott nemzetközi tárgyalásokhoz kellő tapasztalatot szerezni.

Döntéshozatalhoz még kevésbé.

Ehhez a területhez speciális intelligencia kell még a szavannák országaiban is. Olyan térségben pedig, ahol 1956-ban töltényeket adtak sorozathoz szomszédállamból, majd gumibotokat exportáltak vagonszámra, nos ilyen régióban fölöttébb kockázatos lehet a dilettantizmus.

És hol akadtak el a bizonyos mélyebb információk?

Híres profijaink miért nem látják el elemzésekkel azokat a magasba emelkedetteket, akik döntéseket hozhatnak? Miért nem értezték rá az elemi információkat, ha nem kérdezte, esetleg fölényesen visszautasította azokat?

A nélkülözhetetlen tudás valamiért nem került be a döntéshozó elmébe.

Az ismerethiány mellett még egy ártalom lökhetette felszínre a döntést. A megfeleléskényszer. A Dunától délre, Csengertől nyugatra, Deszktől északra – A Szentgotthárd–Kőszeg vonalat most ne említsük – egyes döntéshozatali magasságokban a hercigeskedés sajnós politikaformáló.

Ezért parolázott a Kempinskiben a D209-es egy délkeletre jött alakkal.

Márpedig az uram-bátyámkodás a Monarchiában sem a nemzetközi kapcsolatokat jellemezte. És később: „A birodalomnak nem barátai, hanem érdekei vannak” – mondta a többször is egy nagy nyugati geostratégia.

Küzdelmesen megszerzett pozíció átengedése fájó gyermettség.

Talán még lehet orvosolni.
Kovács G. Tibor - gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló